УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Датум: 23. септембар 2020.

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

На основу члана 127 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду и члана 40 Закона о високом образовању Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду на седници одржаној 26. јуна 2020. године, одлуком број 1484/1 образовало је Комисију за одобрење теме за израду докторске дисертације коју је **Милан Вурдеља, мастер,** пријавио под насловом ***Интеркултуралност у наставној обради прозе Данила Киша.***

Састав Комисије:

1. **др Предраг Петровић**, ванредни професор за ужу научну област Српска књижевност, предмет Српска књижевност 20. века, изабран 2016. на Филолошком факултету Универзитета у Београду;
2. **др Зона Мркаљ**, редовни професор за ужу научну област Српска књижевност, предмет Методика наставе књижевности и српског језика, изабрана 2016. на Филолошком факултету Универзитета у Београду;
3. **др Михајло Пантић**, редовни професор за ужу научну област Српска књижевност, предмет Јужнословенска компаратистика, изабран 2009. на Филолошком факултету Универзитета у Београду;
4. **др Оливера Радуловић**, редовни професор за ужу научну област Српска књижевност, предмет Методика наставе књижевности и језика, изабрана 2014. на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду.

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Милан Вурдеља рођен је 23. 11. 1993. године у Сремској Митровици. Завршио је Гимназију „Сава Шумановић” у Шиду као носилац Вукове дипломе. Српску књижевност и језик уписао је 2012. и завршио 2016. године на Филолошком факултету у Београду, одбраном дипломског рада „Тоталитет детињства у Дјетињству 1902-1903 Мирослава Крлеже и Породичном циклусу Данила Киша” пред комисијом коју су чинили проф. др Тихомир Брајовић и проф. др Михајло Пантић, са оценом 10. Мастер студије (смер Српска књижевност) уписао је 2016.

године, да би мастер рад под насловом „Памћење и расуло: идентитетска проблематика у Ранама Луке Мештревића Мирка Ковача” одбранио пред комисијом коју су чинили проф. др Тихомир Брајовић и др Предраг Петровић, са оценом 10. Током студија остварио је укупну просечну оцену 9,65 (основне студије: 9,30; мастер студије: 10,00). Просечна оцена остварена на докторским студијама: 10,00. У школској 2017/2018. години био је андажован као сарадник у настави ван радног односа – демонстратор на предмету Методика наставе српске књижевности и језика. Од 2019. године запослен је као истраживач-приправник на пројекту Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије „Поетика српског реализма” (број 178025). Један је од оснивача Студентског књижевног листа Весна при Филолошком факултету у Београду. Кратко време био је уредник, да би касније часопису приложио ауторску поезију, препеве с руског језика и књижевну критику. Поезију и прозу објављивао у часописима и специјализованим зборницима. 2018. године у издању Матице српске објављена му је збирка кратке прозе *Соба за бештије*.

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

1. „О књижевним предзнацима филмског језика (на примеру Бартонове адаптације Алисе у земљи чуда) ”, у: Свет речи 43-44, Београд, 2017, стр. 78-82.
2. „Тоталитет детињства у Дјетињству 1902-1903 Мирослава Крлеже и Башти, пепелу Данила Киша”, у: Зборник Матице српске за књижевност и језик, књига 65, свеска 3, 2017.
3. „Три лица крчме: о адаптацији књижевних мотива Александра Тишме у филму Живот је леп Боре Драшковића”, у: Годишњак катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима за школску 2016/2017 годину, година XII, Београд, 2017, стр. 373-387.
4. „Приче храњене душом” (приказ књиге Јасмине Ахметагић Проза душе, Досије студио, Београд, 2016, 204 стране), у: Књижевна историја, Београд, 2017.
5. „Корелација наставе књижевности и ликовног васпитања на примеру епохе реализма”, коауторство са Кристином Радомировић, у: Књижевност и језик, 3–4, LXIV, Београд, 2017, стр. 469-483.
6. „Алтруизам као песничка категорија у остварењима слободног стиха Милоша Видаковића”, у: Зборник радова Милош Видаковић – царски сонети младобосанске књижевности као одраз друштвених прилика пред Велики рат. Рудо: ЈУ Народна библиоте „Просвјета”, 2018, 89-103
7. „Поетика провокације у Ђаволској сневачини Ђуре Ђуканова”, у: Филолог, 18, IX, Филолошки факултет у Бањој Луци, 2018, стр. 471-487.
8. „Изнуђени зазор од другог: осврт на имаголошке аспекте приповедака Лазе Лазаревића“. Књижевност и језик, LXVI/3-4, Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије, 2019, стр. 311-322.

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Увидом у научнове рад кандидата Комисија сматра да кандидат испуњава услове за израду докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

За ментора је предложена др Наташа Станковић Шошо, доцент Филолошког факултета Универзитета у Београду, Катедра за српску књижевност са јужнословенским књижевностима.

Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација:

1. *Књижевно дело Бранислава Нушића у настави*, Београд : Друштво за српски језик и књижевност Србије, 2019.
2. „Рецепција комедије *Народни посланик* Бранислава Нушића“, Зборник Матице српске за књижевност и језик. Књ. 66, св. 1 (2018), стр. 119–129.
3. „Комедија *Сумњиво лице* у основној школи - методичка разматрања“, Годишњак Катедре за српску књижевност. Год. 11 (2015/2016), стр. 85–108
4. „Форме приповедања као интеграциони чинилац у збирци поетизоване прозе *Рани јади* Данила Киша“. Књижевност и језик : часопис Друштва за српскохрватски језик и књижевност. Год. 52, бр. 3/4 (2005), стр. 393–401.
5. „Стваралачке активности у проучавању Нушићевог књижевног дела“. Учење и настава. Год. 2, бр. 3 (2016), стр. 475–492.

Комисија сматра да доц. др Наташа Станковић Шошо испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације за област српска књижевност.

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

1. ***Формулација назива тезе*** Тема докторске дисертације *Интеркултуралност у наставној обради прозе Данила Киша* одређује истраживачки рад који је претежно интердисциплинарно конципиран. Методика наставе књижевности и српског језика јесте примарни оквир у који се смешта проучавање прозе Данила Киша.
Комисија закључује да је назив тезе прикладан и да добро репрезентује суштину предложене теме истраживања.

2. ***Предмет истраживања.*** Опсег прозне грађе која представља предмет научног истраживања условљен је досадашњом заступљеношћу Кишовог опуса у наставним програмима за основну и средњу школу. У том смислу, средишњи део истраживања биће посвећен приповедним збиркама *Рани јади* и *Енциклопедија мртвих*, детаљно размотреним с аспекта интеркултуралног приступа у настави књижевности. У дисертацији ће, сагласно овоме, интеркултурална компонента датих остварења бити исцрпно тумачена као један од интеграционих чинилаца наставне обраде на различитим нивоима (осврт, приказ и интерпретација). У ту сврху, биће осветљене и везе које у наставном контексту, а на различитим узрастима, две Кишове збирке успостављају са тематски или сензибилитетски сродним текстовима (*Десетица* И. Цанкара, *Дневник Ане Франк, Башта сљезове боје* Б. Ћопића с једне, односно *Време чуда* Б. Пекића, *Употреба човека* А. Тишме,

кратка проза Х. Л. Борхеса с друге стране). Захваљујући њима, биће лакше остварено укључивање средњоевропског, јеврејског или јужнословенског тематског језгра Кишових прича у проблемску наставу, док ће сам идејни удео који сустицање ових културних комплекса има у поменутим причама постати приступачнији за ученике. Услед нужних ограничења које у херменеутичком захвату доноси наставни рад, боље речено ради успешнијег испуњења предвиђених образовних исхода, компаративне релације у овом раду биће сведене на меру која би ученицима донела значајне интеркултуралне увиде у оквирима редовне наставе. Романи *Пешчаник* и *Башта, пепео*, односно друге приповедне збирке – *Гробница за Бориса Давидовича* и *Лаута и ожиљци* – такође ће бити узети у обзир у светлу исте проблематике, али ће овај сегмент истраживања бити изложен на нивоу предлога за будућа методичка разматрања и наставне курикулуме, са прецизно образложеним могућностима планирања методичких радњи, било да је реч о редовној, додатној или секцијској настави. У предметност овог истраживања улази и уопштена теоријско-практична сврховитост интеркултуралног образовања у оквирима наставе књижевности, с претпоставком да су управо Кишови текстови изузетан показатељ делотворности оваквог образовно-васпитног модела.

3. *Библиографија прелиминарних истраживања*.

1. Assman, Jan. Kulturno pamćenje. Zenica: Vrijeme, 2005.
2. Бајић, Љиљана. Методички приступ збирци приповедне прозе. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства, 1994.
3. Бајић, Љиљана, Теоријско-методолошки проблеми изучавања и наставе словенских књижевности у интеркултуралном контексту. Српска славистика II (колективна монографија): књижевност, култура, фолклор, питања славистике. Београд: Савез славистичких друштава Србије, 2018.
4. Бајић, Љиљана. Проучавање хумористичке прозе у настави. Београд: Завод за уџбенике, 2008.
5. Baucal, Aleksandar i Pavlović, Babić Dragica. Nauči me da mislim, nauči me da učim, PISA 2009 u Srbiji: prvi rezultati. Beograd: Institut za psihologiju Filozofskog fakulteta Univerziteta u Beogradu, 2010.
6. Barry, Brian. Kultura i jednakost. Zagreb: Naklada Jasenski i Turk, 2006.
7. Bloom, Harold. The Western canon: the books and School of the Ages. New York/San Diego/London: Harcourt Brace & Company, 1994.
8. Božović, Ratko. Leksikon kulturologije. Beograd: Agencija Matić, 2006.
9. Bošković, Dragan. Islednik, svedok, priča: istražni postupci u Peščaniku i Grobnici za Borisa Davidoviča Danila Kiša. Beograd: Plato, 2004.
10. Brajović, Tihomir. Poetika žanra. Beograd: Narodna knjiga/Alfa, 1995.
11. Брајовић, Тихомир, Облици модернизма, Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије, 2005.
12. Bužinjska. Pavel Markovski. Književne teorije XX veka. Beograd: Službeni glasnik, 2009.
13. Васовић, Небојша, Зар опет о Кишу, Београд: Конрас, 2013.
14. Garner, R. L. Humor in Pedagogy: How Ha-Ha can Lead to Aha!. College Teaching, 54/1, 2006, 177-180.
15. Gordić Petković, Vladislava. Virtuelna književnost: književnost, tehnologija, ideologija. Zrenjanin: GNB „Žarko Zrenjanin”, 2007.
16. Grozdanić, Aleksandra. Post festum: nismo li već izgubili rat sa „digitalnim domorocima”. Glasnik Narodne biblioteke Srbije. God. 14, br. 1, 2014, str. 139-142.

17. Danojlić, Milovan. Najbolji Ćopić. Kritičari o Branku Ćopiću. Sarajevo: „Svjetlost" / OOUR Izdavačak djelatnost, 1981, str. 138-152.
18. Делић, Јован. Кроз прозу Данила Киша: ка поетици Кишове прозе II. Београд: БИГЗ, 1997.
19. Деретић, Јован. Историја српске књижевности. Нови Сад: Адреса, 2007.
20. Eko, Umberto. Kultura, informacija, komunikacija. Beograd: Nolit, 1973.
21. Žižek, Slavoj. The sublime object of ideology. London/New York: Verso, 1989.
22. Милутиновић, Љубомир. Методика наставе српског језика и књижевности. Источно Сарајево: Завод за уџбенике и наставна средства, 2014
23. Jaus, Hans Robert. Estetika recepcije. Beograd: Nolit, 1978.
24. Jeremić, Dragan. Narcis bez lica. Beograd: Nolit, 1981.
25. Kiš, Danilo. Gorki talog iskustva. Beograd: Arhipelag, 2012.
26. Kiš, Danilo. Čas anatomije. Beograd: Arhipelag, 2015.
27. Kiš, Danilo. Homo poeticus. Beograd: Prosveta,1983.
28. Kiš, Danilo. Skladište. Beograd: Prosveta, 2006.
29. 16. Kiš, Danilo. Život, literatura. Beograd: Beogradski izdavačko-grafički zavod. 1995.
30. Коменски, Јан Амос. Велика дидактика. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства, 1997.
31. Константиновић, Зоран. „Југословени и Средња Европа". Luča. IX/1 (1992), стр. 90-96.
32. Kundera, Milan. The tragedy od Central Europe <https://www.bisla.sk/files/ckeditor/Kundera_Tragedy_of_Central_Europe.pdf> 18. 6. 2019.
33. Longinović, Tomislav Z. Granična kultura: politika identiteta u četiri slovenska romana 20. veka. Beograd: Službeni glasnik, 2013.
34. Mandić, Danimir. Didaktičko-informatičke inovacije u obrazovanju. Beograd: Mediograf, 2003.
35. Mandić, Igor. Potresne (neizmišljene) priče. Kaj ste pisali, bre? Šta ste napisali, bre?: o knjigama srpskih pisaca 1959-1998. Beograd: Službeni glasnik, 2011.
36. Маринковић, Симеон. Методика креативне наставе српског језика и књижевности. Београд: Креативни центар, 2000.
37. Марић, Илија. Белешке о Кишу и филозофији. Београд: Бернар, 2017.
38. Maslov, Abraham. Motivacija i ličnost, Beograd: Nolit, 1982
39. Mekluan, Maršal. Gutenbergova galaksija: nastajanje tipografskog čoveka. Beograd: Nolit, 1973.
40. Mekluan, Maršal. Elektronski mediji i kraj kulture pismenosti. Loznica: Karpos, 2018.
41. Mesić, M. Multikulturalizam – društveni i teorijski izazovi. Zagreb: Školska knjiga, 2006.
42. Милошевић, Никола. Шта јесте, а шта није плагијат. Треба ли спалити Киша?. ур. Боро Кривокапић. Загреб: Глобус, 1980.
43. Мркаљ, Зона. Проучавање народне књижевности у средњој школи – успостављање веза између усмене и писане књижевности (један предлог за размишљање). У: Карановић, З. и Јокић, Ј. (ур.). Савремена српска фолклористика I. Нови Сад: Филозофски факултет, 2013, стр. 103-113.
44. Мркаљ, Зона. Планирање у настави. (Српски језик и књижевност у старијим разредима основне школе). Београд. Klett, 2012.
45. Николић, Милија. Методика наставе српског језика и књижевности. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства, 2012.
46. Нојман, Ерих. Историјско порекло свести. Београд: Просвета, 1994.
47. Опачић, Зорана. Претпостављени читалац (културни и идеолошки контекст књижевности за децу). Иновације у настави XXVIII/4 (2015), стр. 18-28.
48. Панић Мараш, Јелена С. Деконструкција приповедног субјекта у Ранима јадима Данила Киша и Башти сљезове боје Бранка Ћопића. Дјетињство год. XXXIX, бр. 1 (2013): 46-54.

49. Pageaux, D. H. Od kulturnog imaginarija do imaginarnog. D. Dukić i dr (ur.). Kako vidimo strane zemlje: Uvod u imagologiju. Zagreb: Srednja Europa, 2009, str. 125-150.
50. Пантић, Михајло, Киш. Београд: Филип Вишњић, 2000.
51. Пантић, Михајло. Александријски синдром II: огледи и критике о савременој српској прози. Београд: Српска књижевна задруга, 1994.
52. Пантић, Михајло. Александријски синдром 4. Београд: Просвета, 2003.
53. Павловић, Милоје. Венац од трња за Данила Киша. Београд: Службени гласник, 2016.
54. Павловић, Миодраг. Спреми се да говориш. Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије, 2014.
55. 25. Petrović S. Danijela, Jokić Tijana (ur.). Interkulturalno obrazovanje u Srbiji: regulativni okvir, stanje i mogućnosti za razvoj. Beograd: Centar za obrazovne politike, 2016.
56. Пијановић, Петар. Наивна прича. Београд: Српска књижевна задруга / Учитељски факултет, 2005.
57. Rosandić, Dragutin. Metodika književnog odgoja. Zagreb: Školska knjiga, 2005.
58. Rosandić, Dragutin. Metodički pristup romanu. Sarajevo: Zavod za izdavanje udžbenika, 1979.
59. Rosić, Tatjana. Koncept Srednje Evrope u savremenom srpskom romanu i politika novih kulturnih identiteta. Slika drugog u balkanskim i srednjoevropskim književnostima: zbornik radova. Beograd: Institut za književnost i umetnost, 2006, str. 375-389.
60. Smit, Entoni. Nacionalni identitet. Beograd: Biblioteka XX vek, 1998.
61. Стакић, Мирјана. Методички приступ уметничкој приповеци у настави српског језика и књижевности. Лепосавић: Учитељски факултет, 2014.
62. Tompson, Mark. Izvod iz knjige rođenih. Beograd: Clio, 2015.
63. Hall, Stanley. Preface. Adolescence: Its Psychology and Its Relations to Physiology, Anthropology, Sociology, Sex, Crime, Religion and Education, New York: D. Appleton and Co, 1904.
64. Čudić, Marko. Danilo Kiš i moderna mađarska lirika, Plato, 2007.
65. Šnel, Ralf. Leksikon savremene kulture. Beograd: Plato, 2008.
66. Шошо, Станковић Наташа. Форме приповедања као интеграциони чинилац у збирци поетизоване прозе Рани јади Данила Киша. Тумачење књижевног дела и методика наставе (други део). Нови Сад: Филозофски факултет / Орфеус, 2009.

4. Основни ***циљеви истраживања.*** Извођење вишеструко аргументованог закључка (са становишта имплицитне поетике, са методичког и са културолошког становишта) о нарочитој погодности Кишове прозе за реализацију интеркултурално усмерене наставе, најкрупнији је циљ овог истраживања. **Хипотезе** су у том смислу разноврсне. Прва се тиче уверења аутора рада да целисходна наставна интерпретација програмима предвиђених Кишових прозних текстова захтева тематизацију њихове интеркултуралне компоненте. Ова хипотеза ће бити проверена из угла методичке валидности, досадашње наставне праксе, опремљености уџбеничких издања у којима је Кишово дело до сада нашло место и сл. Критички став апропо ових питања биће одмерен с обзиром на стварне домете тумачења сусрета култура у Кишовом опусу. Као изразито сложено питање и за универзитетске анализе, оно ће нужно бити прилагођено узрасту ученика. Друга хипотеза происходи из већ описаног уверења и подразумева осмишљавање конкретних методичких радњи и наставних ситуација, као и актуелизацију низа корелација (унутарпредметних и међупредметних) које доказују практичну употребљивост интеркултуралних концепата. Овом приликом ће бити проучене

могућности које пружа мултимедијалност у савременој настави, најпре као вид мотивисања ученика за препознавање културалног диверзитета Кишове (ауто)фикције, а затима и као утемељење самосталног или факултативног истраживања ученика. Довођењем интеркултуралности у тесну везу са рационалним коришћењем савремених технологија, које у случају Кишовог дела отварају читаво поље нових садржаја, посебно ће се образложити низ функционалних циљева чијом реализацијом ученици постају поузданији читаоци савремене књижевности. Трећа и све потоње хипотезе, односе се на васпитну димензију препознавања или проучавања интеркултуралних садржаја у делима Данила Киша, те на социјалне и комуникативне компетенције које ученици на овај начин могу да усвоје. Резултати свеукупног истраживања биће дати у виду синтетичког погледа на оправданост и важност актуелизације горепоменутих претпоставки.

5. *Очекивани резултати*. Тема докторске дисертације диктира истраживачки рад који је претежно интердисциплинарно конципиран. Тачније, методика наставе књижевности и српског језика јесте примарни оквир у који се смешта ово проучавање прозе Данила Киша, али оно неизбежно подразумева коришћење знања из развојне психологије, психологије учења, културологије и културне историје с једне, односно општих теоријских приступа науке о књижевности с друге стране (рецепционизам, структурализам, књижевна имагологија, постструктурализам). Да би плуралитет области које се активирају дао жељене резултате, условно речено кохезивни методолошки фактор у раду биће појам интеркултуралности, суштински „преведен" у простор образовања и васпитања. На овај начин планира се постићи уравнотеженост и функционалност теоријско-практичног модела за образлагање приступа предметној грађи која је истакнута насловом тезе. Уз то, интердисциплинарност је инхерентна методици наставе, те се у случају овог рада наведена особина најизразитије огледа у посезању за корпусом знања из културологије и културне историје Средње Европе и Балкана, са посебном усредсређеношћу на комплекс „јеврејских" тема у Кишовом делу, односно на Холокауст и њиме иницирану културу сећања.

6. *План рада*. Пре експликације књижевноуметничког материјала у светлу проблема којим се аутор дисертације бави, у уводним поглављима биће пружен обимом одговарајући осврт на теоријска полазишта интеркултуралности и интеркултурализма, поготову у образовној политици и непосредном раду у настави књижевности. Затим ће бити приложен књижевноисторијски преглед целокупног Кишовог дела, стављеног у размере српске, односно јужнословенских и европских књижевности, а како би се испитао епитет модерног класика и проценило његово присуство у наставном курикулуму. Средишња поглавља дисертације представљаће структурирано тумачење већ наведених Кишових наслова, уз неизоставну наставну контекстуализацију и опис стручне апаратуре која подстиче ученике да открију како универзална значења у овим текстовима не могу да задрже своју уметничку привлачност уколико се из видика читаоца уклони њихова културална хетерогеност, знаковито предодређена Кишовом биографијом. Стваралачка спрега којом је лапидарно насловљен један интервју са Кишом –

„Живот, литература” – играће значајну улогу и у овом истраживању, јер консултовање пишчевих аутопоетичких ставова изнетих у есејима, као и аутобиографских коментара сабраних у интервјуима, јесте посебан аргумент за разматрање питања порекла и идентитета у његовим фикционалним творевинама. Када је реч о Кишовој аутофикцији, а централна трилогија у његовом опусу добро се сагледава кроз призму овог феномена, горе описано поступање је безмало обавезујуће. По питању наставне тематизације интеркултуралности у Кишовим приповеткама, управо пишчева ауторефлексија помаже ученицима да уоче колико је идентитетско питање наглашено у његовом светоназору.

7. *Методе истраживања.* Детаљан увид у формална и садржинска својства одабране Кишове прозе, као и њена културно-историјска основица, оно је што, у првом реду, одређује методологију испитивања њене примерености захтевима интеркултурално оријентисане наставе. Делотворност конкретних околности које се тим поводом планирају, биће импликација генералних методичких знања и искустава која су поуздано присутна у школском раду, али и посебности које наставном процесу придаје тумачење Кишовог дела. У зависности од прозних целина које ће бити у фокусу истраживања – приповетка, приповедна збирка или роман – аутор рада обратиће се адекватним теоријским приступима (рецепционистички, феноменолошки, наратолошки, имаголошки, (пост)структуралистички). Они ће без изузетка бити пропраћени разматрањем наставне методологије коју изискује неговање интеркултуралности у учионици. Сходно овоме, целокупна методологија на којој ће почивати истраживање биће како теоријски, тако практично плаузибилнија.

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ И КАНДИДАТА

Кандидат Милан Вурдеља испуњава услове за израду докторске дисертације Ту подобност поткрепљује и исцрпно образложење процеса истраживања и предмета рада.

Тема дисертације *Интеркултуралност у наставној обради прозе Данила Киша*, како се могло закључити на основу изнетог образложења, отвара могућности за нове научне резултате и иновативне интерпретације. На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације у области српске књижевности.

На основу наведених података о предложеном ментору (библиографија релевантних научних радова) комисија констатује да је доц. др Наташа Станковић Шошо подобна за ментора предложене докторске дисертације**.**

На основу свега изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивну оцену о подобности кандидата Милана Вурдеље и предложене теме докторске дисертације *Интеркултуралност у наставној обради прозе Данила Киша* а да за ментора именује др Наташу Станковић Шошо, доцента Филолошког факултета Универзитета у Београду.

Београд, 23. септембар 2020. г. ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

проф. др Предраг Петровић, председник Комсије

проф. др Зона Мркаљ

проф. др Михајло Пантић

проф. др Оливера Радуловић